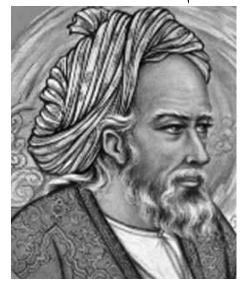
هۆنراوه

چوارخشتهکییهکانی حهکیم عومهری خهییام

مامۆستا ھەۋار كردوويەتە كوردى

www.gagesh.com کەرىم دانشيار

تیریّژ که به روّژ و پیّل به دهریا دریا لهو روّژهوه گول پیّکهنی، بولبول گریا خوا نووسی له چارهی رهشی ئیّمهش بهشمان ژینیّکی ههژاری پر له خوّزیا و بریا

گریا گولی بو گولاو سهر ئاگر نریا ئهم بوّن و بهرامهیهم نهبووبا بریا نرخی هونهر و جوانی یه دهیبا گهردوون کی پیکهنی جاریکی، ههزار جار گریا

بێهوودهیه بیر و خهم، دڵت خوٚش که برا پرسیار نهکرا، بهشت درا ههرچی درا توٚ هێشته نههاتوویه جیهان ڕوٚژی بهریٰ ئهو روٚژه دهبوو بچیته دهر، دیاری کرا

بهس ههڵ بخولێ به دهوری پیس و پاکا تا کهنگێ به شوین ههموو خراپ و چاکا گهر زهمزهمی، یان دای بنێ ئاوی ژیانی ناچاری دهبێ روٚچی به سینهی خاکا

مردن چییه؟ کهس تی نهگهیی تا ویستا تهورات و زهبوور، تا دهگهیه ئاویستا زوّر کهس له ژیان دواوه زانایانه بوّ باسی مهرگ گیّل و نهزان راویستا

بیستوومه بهههشتی ههیه حوّری تیدا رووباری شهرابی پاکی دهروا پیدا من لیّره مهی و یاری پهیاکهم چ دهبی؟ دهسکهوتهکه ههر یهکن به ههر دووک ریدا

ئەو رۆژە خودا سانى گيانى رانا دەيزانى بە كردەوەم، خودايە و زانا ھەر خۆيەتى دايناوە ھەڵە و سەرپێچم سووتانى جەھەندەمى لەبەرچى دانا!؟

گۆیا له جهههندهمن ئهقیدار و مهست بهم واتهیه پیکهنیم و گۆستی خوّم گهست جیّی چهند کهری کولکنه ئهگهر وابی بهههشت یان چوّل و بیابان و کیه وهک لهیی دهست

بیرت دی عهبای پیوه بوو جی باری لمت؟ نهو بیری له دهریای پر و پوچا نوقومت! پیشت له دواوه هاته دهر بوو به کلک نینوکی دهس و پیت خر و پر بوونه سمت

گێژی له خهیاڵات و گلهی بهختی ڕهشت رابوێره ههتا به جارێ نهبراوه بهشت دهس بگره به بهندی سهر و پرچی جوانێک تا ههڵنهوشێنراوه ههموو بهندی لهشت

لهو کۆشک و سهرایه دا که جهم جامی گرت ریّوی ترهکیوه، مامز ئارامی گرت بارام که ههموو ژیانی خوّی گوّری دهگرت دیتت به چ جوّری گوّری بارامی گرت؟!

ریّم کهوته گولستانهوه لای بولبولی مهست به چریکهیی پیّی گوتم گهلی راز و مهبهست: تا گول نهوریوه تا لهشت نهبوه به گل وهک گول به دهمی، دهم به بزه و بیاله به دهست

مهیگیر دهوهره بهخیری چاوی کالت دل تینووه جهرگم رهشه چهشنی خالات وا تؤبه بهسهر یهکا شکا وهک پرچت بؤم تیکه مهیهک له رهنگی کولمی ئالت

ئهی شووشه بنازم به دلّی خاویّنت تاوم بدهری به ئاوی خهم تاویّنت دهستم بهر ئهدهم له ئارهزووی دوور و دریّژ مهیگیر لهوهلا دهستی من و داویّنت

هاتوومه جیهان چم به چ کرد؟ تی گهی: هیچ ههر بنج و بناوانی جیهان دهرخهی: هیچ! پووناکیدهرم، شهمم، که فووم لی کهی:هیچ نهینوکی دهسی جهمم، له بهردم دی: هیچ!

ئهو خوایه که گهردوون و زهوی بهرپا کرد ئهو روّژه مهکوّی دهرد و خهمی پهیدا کرد وهک رژد و چنوّک ههرچی به نرخ و جوانه هیّنای به پهله و گورجیّ دهخاکی راکرد

رِوْرُگاری مروِّ تیا ژیابوو، رابرد ئاوی بوو به جوِّ دا چووه، با بوو، رابرد ههرگیز مهلٚی وابوو، واچوو، خوِّش نایهتهوه گهر تال و زهبوون ژیاوی، چا بوو رابرد

باش رینگه دهچووم یا خو گلابم ، رابرد گهر دوورهپهریز بووم و تهبا بووم، رابرد ترسم ههیه بوم بیته ژمار روزی ژمار ئهو ژینه که بی یار و شهرابم رابرد

لهش ناسک و لاوچاکی وهها ههن کچ و کوپ گول درکه بهرانبهری بکهی، بیکهسه دور گهردوون که به دانسته دهیانکا وهک شیّت تیکیان ههل دهشیلیت و دهیان کاتهوه قور

ئهم گۆزه وهکوو من بووه، دلدار و ههژار جاریکی دلی خوش بووه، سهدجار خهمبار ئهو ههنگل و دهسگرهی له ملیا دیوته دهستی بووه زور خراوهته سهر ملی یار

پهندێکی مناڵهکهت بده مامهی پیر با بازی به خاک و گڵ نهکا، ژیری بهبیر! بێژنگی له دهس دهرێنه! بهس دای بێژێ کهللهی سهری پاتشا و میر و وهزیر

سەرخۆش بە بە مەى، لە سەر دەراوێژە كەسەر ئەم كورتە ژيانە ڕێى خەمانى مەخە بەر بەس گێژ و نەزان و ھێڕ بە، خۆ تۆ زێڕ نى ژێر خاك بكرێى، دووبارە بت ھێننەوە دەر

بهس گێژ به له ناو پێنج و شهش و حهوت و چوار مهی فرکه! دهتاوێیتهوه وهک بهفری پار نهت زانی له کوێوه هاتگی ڕوٚژی بهرێ ناشزانی بهرهو کوێ یه بهری یاشه ههوار

تا کهنگی خهریکی پینج و چواران مهیگیپ دلخوشی بده به کوّری یاران مهیگیپ ژین کورته ئهوهی نایهنی خهم دابگرین بوّم تیکه به یادی چاوخوماران مهیگیپ

خۆلامەدە، دەى! بادە كە با بى مەيگێڕ بەرماڵ و جبەت گرەو لە لابى مەيگێڕ گوى بگرە لەمن: ھەرچى مەلا و شێخ گوتيان دە گوێى مەگرە، لات وەكوو با بى مەيگێڕ

جاریکی به مهستی عهرهبیکی پیخواس نهیزانی له لوکی ههمزه راساوه به داس مهی بویه حهرام کراوه، سا سهیری کهن کورد بویه دهنی له ههمزه چی داوه ههباس؟!

بۆ گۆزە كرين دەچوومە لاى گۆزە كەريك سەد گۆزە بەمن پيكەنى! ھەر يەك لە بەريك ئيمەى وەكى خۆت دەبەى! سبەينى خۆشت وەك ئيمە دەبى بە گۆزە ، لاى بيخەبەريك

رابویره به سهربهرزی به نان و ئاویک سهر دامهنهوینه بو ههموو ناپیاویک لهم ژینه که ههر دهمیکه دیت و دهروا مهردایهتی مهفروشه له پیناو تاویک

ئای خۆزگه ببایه جێگه بۆ سانهوهیهک لهم ڕێگهیه دووره سووڕ و پێچ دانهوهیهک سهد خۆزگه له پاش نهمان وهکوو سهوزه گیا بکرایه له گڵ هومێدی ههڵدانهوهیهک

خهو بهسییه بهیانه ههسته چاوکانی شهپان گفتیکی شیرین بکه مهزهی بادهی ئال کاروانی ژیان دهئاژوی پوو به نهمان هاکا من و توش دهبینهوه خهون و خهیان

ئهم ژینه که رادهبری، چ شیرین و چ تاڵ تووش بی به مهرگ، چ دهربهدهر بی چ له ماڵ بی خهم بژی! خوٚش به! پاشی مهرگی من و توٚش بی پسانهوه دین روٚژ و شهو و مانگ و ساڵ

بۆ بىرى بەھەشت و ئاگرى كەوتى يە چاڭ خۆشتر لە خەيالى شيرنە بادەى تاڭ بەس ترس و ھوميدى بى نىشان و بەلگە پىشىنە دەلىن: كەس بە خەيال نەبوە بە مال

کوا مهی؟ برهوی خهم و خهیال و خهوهکهم وا روو به مهرگ گلوّر دهبی رهورهوهکهم ئهو خشتی له خاکی من دهی پیّژن نیزیکه بچیته چینی خانووی نهوهکهم

ئهو روزه که مردووم و له دنیا نابم ئهو کاته که لهش توز و گلی بهر با بم خاکم بکهنه گوزهله ، بو مهیخانه تا مل پری مهی بکهن ، لهوانهم رابم

گۆزێک له دەسم شکابوو، ئهو گریا بۆم خهم دات نهگرێ منیش یهکێکی وهک تۆم زۆر جار منیش وهکو تۆ گۆزهم دهشکاند تۆش رۆژێ دهبی به گۆزه دهشکێی وهک خۆم

ئهم پیاله وتی که هاته سهر لیوانم شا بووم و گهلی وهک تو له ژیر فهرمانم له خواردنهوهما دهفر و پیالهم زیر بوون وا ئیستی پیالهم و به سهرخوشانم

مهیگیّر وهره مهی ئاڵ بده با بینوّشم شهشدانگی بهههشت به شووشهیهک دهفروّشم فهرمووته: له پاش مهرگ بهرهو کوی دهم بهن؟ سهرخوّش که دهروّم، کیّوه بچم دلٚخوّشم

> ئاخ خۆزگە لە مردنا بە مەى شۆراوم ژێر سێبەرى مەيخانەيەكا نێژراوم كێ ڕۆژى قيامەتێ منى دێتەوە بير ھيچ بۆم نەگەرێ، لە چۆمى مەى خنكاوم

مهیگیّر بگه پیّم! له بی مهیی مارووتم توورم بده کوویهوه له دووریت سووتم گوّرم له یهنا رهزان بکوّلّن. رهزهوان، ههلّبهستی له پهلک و داری میّو تابووتم

چاو جوان ده مهرو تیری دلم بت بینم گول چین؟ که له سهر روومهتی تو گولچینم داخم که ههبی له گیژه لووکهی مهرگه وهک پهلکه گولی ههلاه وهرینی ژینم

دهم بینی که خهمبار و کز و داماوم وا بیر مهکهوه له مهرگ و کهس ترساوم مردن که له ریمه ، ههر دهبی ، ناترسم ژاکاوی ئهوهم به ئارهزوو نهژیاوم

ههر چهندی بلنیی به بهژن و بالا جوانم پروومهت گول و چاوکهژال و لیو قهیتانم وهستایی که وای له خاک و گل دارشتم نیازی لهمه چی بوو؟ بوچی کرد؟ نایزانم

هات و چوو به بیهووده منالی و جوانیم پیر بووم و به بی داخهکهم و خوزیا نیم شاگردی زهمانه بووم و زوریش چهوسام وهستام له ههموو کار و له هیچ وهستا نیم

بۆ هاتمه سهر زهوی و له بهرچی چوونم؟ بههرهی چ بوو بۆ خودا نهبوون و بوونم؟ هاتووم و دهچم بی وه بزانم بۆچی ؟! پاش مردنهکهش دووره دهراوی روونم

لهم بیخهبهری خوّمه کهساس و ماتم بیّهووده دهبووری دهم و سات و کاتم من بیم و نهبم جیهان وهکوو خوّی وایه مهیگیّر وهره لیّکی دهوه من بوّ هاتم؟

هاتن به دهسی خوّم نهبوو هیّنایانم دهرچوونه دهریش چوّن و کهیه؟ نازانم سهد خوّزگه نههاتبام ، نهچووبام ، نهببام لهم گیره و کیشهدا رهحهت با گیانم

پاک هاتمه سهر زهوی و دهروّم ، ناپاکم خوّشیم که نهدی ههمیشه بوّی خهمناکم سویراوی چهمم کلّی دلّی نیّل داوم ژیانیشه به با دا چووه توّزی خاکم

خوا داوی دهناوه داوی ئهو با نادهم ده عبایه کی گرت و ناوی لی نا ئادهم راوی ئهوه، داوی ئهوه، دانهش هی ئهو ده مخاته ته له و گهرکیه خوشم لادهم

گیراوه قورم ، خرامه قالب ، خشتم بادراوی یهکی ترم که خاوم، گشتم چاتر لهوه بم که ههم ، لهدهستم نایه خوا روزی بهری بهو کله چاوی رشتم

دهسکاری خودایه خوّم و ئاکاریشم بوّ ههرچی دهچم له دهستی ئهو دا پیشم هیچ کاری به دهست خوّم نییه ، ههرچی دهیکهم ئهو پیّمی دهکا ، هیّشته گوناهباریشم

> به خویندنهوه کراوه فرچک گیانم زانسته مژیم و بوته ئاو و نانم حهفتا و دوو ساله بیر دهکهم، دهخوینم وا تازه دهزانم چ له هیچ نازانم!!

زور كۆلكه مهلا و شيخ ههيه ريم چى دهگرن لايان ههلهيه له ژينى خوشم بدويم خزمينه !نهزانين چ بهلايهكى زله هاتوومه جيهان دهبى نهزانم من كيم!

رۆژ گەورىه ، چۆن بە تۆپە قور وەيشىرم زانام بە گەلى نەينى ، خۆ دەبويرم زۆر پر لە گەواھىراتە دەرياى بىرم دەرخستن و شاندانى بە كەس ناويرم

سەركۆنەكەران دەلْين كە: مەستى بادەم من گويچكە بەوان تەوس و توانجان نادەم سەرخۆشم و مەيخانە پەرستم بۆچى؟ ھەربۆيە كە خۆ لە خۆپەرستى لادەم

جار جاره پهنا به مهی دهبهم، ناچارم خهمبارم و پیم ده لین که تاوانبارم خوزی وهکوو مهی درو و دزیش مهستی دهکرد مهردیکم دهویست که بیگوتایه وشیارم

چم داوه له کفر و چم داوه له دین؟ من ژیرم مهیخانه و مهیفروّشه تهکیه و پیرم مارهت چییه؟ پرسیم له جیهان، کهیفه گوتی رووخوّشی؟ ههوالّی توّم و، زویری؟ زویرم

با ههستم و چاومهست و مهییکی جور کهم بهس زهردی خهمان بم و به مهی پووسوور کهم لاویچی به پووی هوشی بزوزم دادهم با تاوی له خهو پاچی له خومی دوور کهم

چاومهسته دهههسته بیره لام خونچه گولم ماچم دهیه ، بم دوینه ، مهشکینه دلم لهم دهفری مهیهت کاسهیهکم بو تیکه تا نهبووه به دهفر و کاسه و گوزه گلم

مهیگیّر وهره لام چ دهربهسی بهدناویم؟ پاراوکه دلّم، سیس و کزی بیّ ئاویم مهروانه که پیرم ، دهمیّ سهرخوّشم کهی پیّم وایه شل و شهنگه نهمامی لاویم

ئهم جاره په لاسی شهرم و دین پاره دهکهم ئهم دهردی هه ژارییهم به مهی چاره دهکهم سی بهرده دهنیمه مستی بیری پیرم کیژی رهزی رووسووری تری ماره دهکهم

> هیشتا له بهههشتا دهگه را بابادهم له و روزه وه من ئوگری جامی بادهم ئه و تلته که پیری مهیفروش دهی ریژی توزیکی به زیر و گهنجی قاروون نادهم

مهیگیّر وهره بهرمال و جبهی دهفروّشم ریشم له گرهو دهنیّم و شهی دهفروّشم تهزبیحی دهسم که داوی فیّلبازانه ههرکهس دهیهوی به چوّری مهی دهفروّشم

گیانی منه مهی که بی ئهوم بی گیانم ژانم له دلایه بادهیه دهرمانم ههر ئهو دهمه لام خوشه که مهیگیر بیژی: ههر دوو فری دی؛ بلیم بهسه و ناتوانم

مهی کووپهیهک و گۆشت و مهزه و نانی گهنم جوانی بهتهنی له چیمهنی بیته کنم ماچی دهمی مهی نۆشی له سهرخۆشی دا وهبزانه که مهزن و میری ئهو ناوه منم

مهیگیپ به دووچاوه مهستهکانت مهستم توّم لابی له دوو جیهان بهچی دهربهستم هاواری له پیری دهستگیره دهرویش من پیرم و توّم دهوی که بگری دهستم

مه روانه په شيو و ليو به بارم ، نه که مم به رزم له هه ژاريا چيای سه ربه ته مم هه رکه س له سه ريکه وه خودا پيداوه من خاوه نی شه شدانگی کوڵ و ده رد و خه مم

مهیخانه پهرست نهبووم و تووشت کردم بهو پیرییه بهرهو پیری ئهقینت بردم رووبینی که لیّلاوه تکا ، توّبه شکا دینداری که رهنگاوی ریا بوو ، شردم

کاروانه ژیان ، گهرهک بهلهز بم ، راکهم میوانی شهوی دریّژی ژیّر ئهم خاکهم گیانم دهردهچوو ، وتم وچانیّک ، فهرمووی: دیواری لهشت شکسته چوّن بار ناکهم

دلداری چ یاره؟ فیره سهودای کردم بروانه له چاوی سوور و رهنگی زهردم نرخی بزهیهک باره له سهر لیوانم پارسهنگه دلّی گهرم و ههناسهی سهردم

کی تا سبه دلنیایه بو مان و نهمان ئهی مانگه وهره له دل دهراویژه خهمان خوش مانگه شهوه ، ههلی مهیه و مهی بینه تا تیشکی نهداوه مانگ له گورخانهکهمان

دلّتهنگی ههبی، دهبی به مهی ژهنگی بهرین بو بیری نههات و هات چما خهم له بهرین؟! سوّزی که مهرگ تهپلّی نهمانی لیّ دا ئهمن و توّ دهگهلّ با بهدهمی هاو سهفهرین

له نویّنی گلا پهکوو... که نوستوو زوّرن! بهر بیر و خهیال کهمن ، لهبیرچوو زوّرن! ههرچهندی که دهروانمه بیابانی نهبوون سهد هیّندی ئهوانی چوون ، نههاتوو زوّرن

داخم گەلى يار و خۆشەويستان مردوون لەش خاكى نيوان كۆمەلى دار و پەردوون چەشتمان لە مەيەك ھەموو لە ناو كۆرى ژيان پيش ئيمە بە دوو سى پشوو مەستى كردوون

گۆرخانه نشینان که له بن سهرپوشن خوّرایی نییه وهها کپ و خاموّشن ئهی خوایه له کام بادهیه دهرخواردت دان؟ بیّهوّشن و بوّ ههتا ههتا سهرخوّشن

> داخم ئەوى دير ھات و ئەوى كەوناران ھاوباوەشى مەرگن و لە دنيا تاران كەس نايەتەوە بەرەو ژيان ليي پرسم: لە كوئ يە بنە و بارى ھەوارى ياران؟

گۆرهه لکه نی من له هیچ و پووچ د لخوشن خشتی گلی کونه مردووان ده فروشن روزیش دی گلی من و ئهوان بکری به خشت تا گوری هه ژاری تری پی داپوشن

هو مامی ههورگهر! بهسه هه نکهی دامان ئهو خه نکه به تو پیده کهنن ، تیت رامان ههر لاشی هه ژاره و سهری شا و خونکاره سوری ده ده ی و دیکه یه ده فر و ئامان

پیک نایه ههتا سهر له جیهانا گیر بوون زور شیتی یه بی باده بژیم سیس و زهبوون دهس بهرده له کون و تازه وو ترس و هومید دنیا که نهمام ، تازهیه یان کونه ، به توون

زۆرى وەكوو مەى قەزا و قەدەر چاند و دروون بيپھوودە چ داگرم خەمى بوون و نەبوون ؟ پياڵێكى پڕم له بادە بۆ تێكه وەخۆم ھەرچى دەبوو بى و ببى ھەموو ھاتن و چوون

ههنسه بهسه پیش خواردن و مل کزکردن مهی تیکه بخوین له باتی خهم بو مردن ئاکاری جیهان ئهگهر وهفای تیدا با نورهت نهدههات لهوانی زوو رابردن

چ کراوه بهری ؟ نه تو هه آنی دینی نه من له و باره به راست نه توی که ده خوینی نه من چی بوی دهگه ریین له پشتی پهردیکه وه یه گهر پهرده نه ما نه توی که ده نوینی نه من

ئهستیره ههمووی ئهگهر درشت و وردن ئاوان و دهرون و دینهوه و لیک گردن لهبرانهوه نایه هاتوچوی چوون و بوون تا خوا ههیه ههردهمینی زان و مردن

ئەستىرە و مانگ و رۆژ لە عاسمانانن ھۆى گىچەڭ و مشت و مرى زانايانن چىن و چەن ھاتن؟ چىن و چەكەن؟ كىوە دەچن؟ چۆن ھاتن؟ خۆشيان وەكوو من نەزان و سەرگەردانن

شادی لهمه رایه پنجی خهم خوّمانین هوّی زوّر و کهمی رهوا و ستهم خوّمانین راستی و بهرز و نزم بوون ئیّمهین قاشوولکه شکاو و جامی جهم خوّمانین

بههرهی چ وهدهست کهوت له بوونمان گهردوون؟ قازانجی چ دیّته ری لهوانهی مردوون؟ هیچ کهس نیه لهم گیژه دهرم خا و بیّژی بوّ بوون و ژیان و مان و بوّ مردن و چوون؟

پیاوانی به ژیری و هونهران دلخوٚشن تامهزروٚ به ماست و دوٚشن و نیْر دوٚشن وا باشه ئهگهر دهکری نهزان و گیٚل بن کهس گیزهر و تووریش به هونهر نافروٚشن

مانگی رهمهزان نزیکه و پیمان ئیژن مهی ههرچی ههیه بریزن و مهیچیزن من هینده دهخومهوه له کلکهی شابان مهست و کهلهلا بوی دهکهوم تا جیزن

گەردوون لە سەرى دايە خەيالى بۆ مان ھەر وا دەگەرى بكۆلى چالى بۆ مان ئاللە و شەوە بىبا چ دەكا با بىكا مەيگىر شەوى خۆشە تىكە ئالى بۆمان

زور کهس ههیه ههر دهویزن و نایپیزن ئهو ئیمه به گیز دهزانن و خویان گیزن گویا ئهوی کووپه مهی دهکا دینی نیه بو ئهو کهسی کوولهکهی دهکا چی ئیزن؟!

هیندیک به خهیال له دین و ئایین ژیرن لایهک به گومان له بی گومانی گیرن سهیری دهبی تی بگهن که هیچ تی نهگهیین کهمتر له سهری پیاز و پهلکی سیرن!

دهنگ بیّر و کچیّک و گوشهیهک پهیدا کهین خوّشی سهر و دلّ له ماچ و مهی داوا کهین نه هومیّدی بهزهی کهس و نه ترسی دوا روّر با خاکی به با و ئاوی به ئاگر داکهین

خۆزگەم بە كەسى نىشان و ناويكى نەبوو لە شوين پر و پووچ خەيالى خاويكى نەبوو نەك وەك من و تۆ كوندە بەبوو ئاسايى چاوى لە قەلايەك بوو، كەلاويكى نەبوو

گهنجت دهوی پرهنجی دهوی واهات، وا چوو کی گول دهچنی درکی له دهستی پاچوو تا شانه نهبوو لهت لهت و جهرگی پاره کهی دهستی به کاکوّلی جوانیک داچوو

دهروێشیهکهمان کیسهیهکی بی بن بوو مهیگێڕی جوان ڕێبهر و پیری من بوو پێم وایه له مهیخانه دهبی وهی بینم ئهو ژینی له سووچی فیٚرگه دا لیٚم ون بوو

هۆزان و بلیمهتان و بیر پوون و پتهو بۆ بوون و دهچن؟ کهس نه ئهمی زانی نه ئهو تاریکه شهویک گهران بهبی رئ و ، گیژ بوون ئهفسانهیهکیان ئههۆنی چاویان چوه خهو

گەردوون كە گەرا دژى نيازى من و تۆ عاسمان بەمە چى، ھەشت و حەوت بن يا نۆ؟ بمرم كە لەشم بەمن چى ھەرچى دەيخوا ميروولە لە گلكۆ بى، چ گوركى كەژ و كۆ

پرسی له مراوی، ماسییهکی لابرژاو کوا تازه بلّیی به جوّگه دا بیّتهوه ئاو ؟ پیّی گوت بهمه چی ؟ که ئیّمه مردین ، دنیا دهریا بی ، تراویلکه بی ، یان ههور و ساو

وا مانگه وهسهر کهوت له سووچی ئاسۆ مهی تیکه بخوینهوه شهویکه و ئهمشو دهس باوی ملم ، مهترسه مانگ ئاوا بی زور دیتهوه سهر بدا له گلکوی من و تو

ئهو خوٚڵێ که دێت چ زوٚر چ توٚزکاڵێک بوو کێل گهردهن و کوڵمه سوور و چاوکاڵێک بوو شهرمێ بکه توٚزی دهتهکێنی بهرگت ئهو توٚزه گڵی ڕوومهتی لێو ئاڵێک بوو

ههر پنجه گوڵێکی سوور له گوڵزارێک بوو ئهو سوورييه خوێنی دڵی دڵدارێک بوو ههر پهلکه وهنهوشهیهک له ههردێ دهردێ خاڵێکه له سهر روومهتی نازدارێ بوو

شهو فینک و دهر سهوز و وهها مانگه شهوی با بخوینهوه کوا ههلیکی دی ههلدهکهوی ؟ مانگ ههردی ، بههار دیتهوه ، تهنیا ئیمهین دهمرین و دهبینه گیاو و گل لیر و لهوی

تا ههل ههیه دلخوش به، ژیان رادهبری لهم خانوه رهشهی لهشه گیان دهر دهکری ئهم کاسه سهرانهی که دهبینی، سوزی ژیر قاچ و قولی کاسهکهران رادهخری

ههر شهو بوو له مهیخانه دههات ئاوازی: خوّشی له کهسیّک له ئیّمه مهی دهخوازی بوّ مات و کزی؟ گهلیّکی وهک توّ گهردوون کردوونی به توّز و خوّلی سهر ریّبازی

چاوجوان نه دهمی خهوه ده هه لبینه سهری مهی تیکه له کوویه چهند قومیکم بدهری هاکا قوری خاکی من و توش هه لشیلن بکریته وه کوویه مهی له کن گوزه که ری

پرژاندی ههور له دهشت و دهر بارانی بی مهی بی دهمی تامی ژیان نازانی وا ئیمه له سهیری سهوزهزارین داخو سهوزهی گلی ئیمه کی بکا سهیرانی ؟!

تای ماشهری ژین بهبی وچان هه لده کری زانا ئهوهیه: دلخوش ده ژی بی خهم بمری مهیگیر خهمی چیته بو سبهینه ی قیامه ت؟ بوم تیکه هه تا ده رفه ته ؛ شهو راده بری

لاوێچێ له مهی سهد دل و سهد دین دێنێ ههر تاقه قومێک مهملهکهتی چین دێنێ چی خوٚشه له سهر زهوی وهکوو مهی نابێ تاڵێکه ههزار گیانی شیرین دێنێ

د لخوشی ده دا مهی و دلی خهم ده بری فرمیسکی ره زانه ، ئه شکی خه مبار ده سری زور سهیره له لام که سیکی مهی ده فروشی چی چاتری چی ده کری ! میلاد مه می بکری !

گیا شینی بههاران ههرهتی خونچه وهبی لات وایه بههشت ئهگهر ههبی وهک ئهو بی مهیگیر وهره تا بهههشتی دنیا ماوه ههشتیکی له مشته بینه نهک نو بی، نهبی

زانا له جیهان کهسیّکه خهم دانهگری دلّته پرژی، وشکی له دلاّ رانهگری تا سوالهتی ژین به بهردی مردن دهشکی دهستی له ملی شووشهو و یار ههلنهگری

چۆن تۆبه له مهى دەكهى ههتا مهى مابى ؟! ئەو رۆژە مەخۆرەوە كە پەيدا نابى نەخوازە بەھار و چىمەن و دىمەنى گوڵ تۆبەى چى؟ ھەزار تۆبە لە تۆبەى وا بى

بۆ ژانى دلان ھەر مەيە دەرمانى بى زانا ئەوەيە تامى لە مەى زانى بى ئەو كۆنە پەرۆى ليوى لە مەى پى دەسرن بەرمالى ھەزار سۆفى بە قوربانى بى

کاتی له زهوی وهنهوشه سهر دهردینی سروه دهمی خونچه ماچ بکا و رای ژینی چهند خوشه له گهل خونچه دهمی رای بویری تو توبهشکینی

ئەو جوانە كە خۆم دەڭيم بە تەنيا جارى باوەش بە يەكا بكەين لە دەم رووبارى چىمەن گوڵ و سەوزەپۆش و ئيمەش سەرخۆش پيم وابى بەھەشت وايە ، بەلام لى بارى

بۆم بان كەنە مەيگێڕێ كە: با مەى بێنێ پيرى چلەكێش بادەيە خۆى بنوێنێ سەر خۆشێ بناڵێنێ لە نيوەى شەو دا سەد نوێڗٛى ڕيابازى مڕ و مۆچ دێنێ

شیخی به ژنی خراپی گوت: بی شهرمی بو ههرچی دهست بو بهری ساز و نهرمی پیی گوت: بهلنی من وهکوو دیارم ههر وام توش داخو وهکوو نیشان دهدهی دنگهرمی؟

گهردوون که به زانیاری بکردا کاری چون وا پر دهبوو له هیچ و پوچ و خواری کهی راسته هه ژار و لیّو به بارن زانا بی میّشک و کهریش له زیّره نال و باری!

گەردوون وەكوو دێو بەراوەژوون ئاكارى ھاواڵى نەزانانە، دژى زانيارى مەيگێڕ وەرە ھۆشم بەرە بەڵكوو جارێك لێى تێكچێ به لاى ئێمه بچەرخێ بارى

هۆشم كه دەبئ خەفەت دلم دەردینئ سەرخۆش كە دەبم: هۆش له سەرم نامینئ كاتیكه نه زور مەست و نه زور وشیارم گیانم به فیدای ئەو دەمه دنیا دینئ

چاو جوانه بهیانه و که له شیر ده خوینی بانگیکی له مهیگی بکه با مهی بینی داخو شنه بای بهیان، خوناوکه ی باران کهی بینی له سهر گۆرهکه مان برژینی

ئهو كۆشكى ملهى دەكرد دەگەل عاسمانى شاھانى دەكەوتەوە لە دەرك و بانى دىتم پەپوسىنمانەيە لىلى دەخوينى: كوا بگرە وو بەردەت؟، بەزم و رەزمت كوانىخ؟

خهم بۆچى له سهر بوون و نهبوون دادهگرى؟ دوا پۆژ چيه كهى دى؟ چته وا بۆى دهگرى؟ مهى فركه! مهترسى به قهرز، نازانى نيوانى ههناسهيهك دهژى يان دهمرى؟

بی خهم به ، ژیان ههلیکه هاکا مردی تاویری مهرگ گلا و له بنیا وردی نازانی له کویوه ناردراوی ؛ سا به خودا ناشزانی مهرگ ، که مردی بو کویی بردی

ناچاری ئهشی باری مهرگ هه نبگری ناشی ههموو دهم له ترسی مردن بمری خوین و پهگ و پیستیک و دوو سی ئیسقانیک وه بزانه نهبوون ، بوچی یه خهم دادهگری ؟

وه بزانه جیهان به ئارهزووی تۆ دهگهری نئهم چهرخ و خولهی ههمووی به فووی تۆ دهگهری وهبزانه که سهد سالی ژیاوی ، پاشان چی؟ مهرگیکه له سهر ریگه له دووی تو دهگهری

دنیا وهکوو خوّیهتی و مروّ نامیّنی توّ توّزی ئهویش ههر وهکوو سوّزی و دویّنی ئیّمهش که نههاتبووین وهکوو خوّی وابوو لیّشی دهردهچین کهمایهسی ناهیّنی

ژیانت چیه ؟ تا چووک و شلی ، شاگردی وهستای که گهیشتی ، پاشی: پیری ، مردی پوختایی وتار له من ببیسی باشه تۆزیکی له خول بهرز ببووی ، با بردی

زانیوته له حهوت و چوارهوه هاتی که بووی گیژیت و له بیری چوار و حهوتا ون بووی ئاسووده بژی ههزار کهرهت پیّتی بلیّم نایهیتهوه گهر مردی ، ئیتر چووی ههر چووی

مهی تیکه وهخو دهرفهته ؛هاکا مردی لهم ژیر گله بی ههوال و بی هاودهردی وا پیتی دهلیم شتیک له لای کهس مهیلی نابیتهوه گول پهلکه گولی بابردی

گەردوون وەكوو مندالله لەبەر بىكارى خستىنيە دەرى وەك مت و موور بۆ يارى تاويكى له بەر دەستى ئەوا دىين و دەچين دەخرىينەوە سندووقى نەمان يەكجارى

رابویره ، دلت خوش که چما خهم له بهری دهرفهت له دهست ئهگهر نهدهی بهختهوهری یهک جاره که دروایهوه ههل نادهیهوه هوری هوشی بدهری ! مروّی ، نه سهوزه و کهوهری

ئهم خه لکه، له کارگای خودا دیته دهری ههر کاری ئهویشه سیس دهبی و هه لده وهری ئهی نهای خوایه! ئه گهر باش بوو له پای چی نهت هیشت؟ گهر پووچ و چرووکه ، کییه کردوویه بهری ؟

سهرخوّش دلّی نایه پیالّهیهک بشکیّنی ههر توّزی لهبار و ریّک و پیّک بنویّنی خوا ئهو ههموو لاشه ناسک و لاوچاکه بوّج ریّکی ده چا و له داخی کیّی ده پریّنیّ ؟!

پرسیم و نواریم و گهرام لیر و لهوی هیچ به لگه نهبوو تهمی گومانم برهوی ناژین به خهیالی ئهو بههارهی نایه تا ماوه ژیان باده له دهستمان نهکهوی

گەردوون بە دزى دوێنێ لە لام دركاندى ھەرچى بەسەرت دێ لە دەس ئێمەت زانى لەم چەرخ و خولەم دا دەسەلاتم بوايه خۆم ئێستە رەھا دەكرد لە سەرگەردانى

مەيگێڕ مەيە بەر بارى خەمان ، مەى با بى چا نابى جيھان بە ئێمە ، با دڵ چابى چت دێتە بەرى لە ڕێى ژيان گوێى مەدەرى ھەرگیز وەكوو ئاواتى دڵى كەس نابى

چووکێک له کهلاوهیهک له بهر لابایی دهیکوٚڵی به دندووکی ، سهری پاشایی پیم وابوو دهڵێ : بمگره گهر دهتوانی بهو کهللهیه سویند دهخوٚم له دهستت نایی

دیم گۆزەكەریک قوری دەشیلا دوینی دەنگیکم دەبیست ، باوكە كوری دەدوینی : رۆلەم بەزەییت بە بابی خۆت دانایه ؟ مەمشیله بە قەو بە ھیمنی ییم لی نی !

مهیگیّ وهره مهی بینه زهبوونی بوّچی؟ با پی بکهنین داخ له دهروونی بوّچی ؟ کی پرسی به تو کرد له نهبوون و بوونا ؟ بیّهووده کزی بوون و نهبوونی، بوّچی ؟

ههرکهس که دهسی به تیکه نانی برهسی لاکوخی ههبی ، شهوانه تیی دا وهحهسی چهند خوشه ژیانی واچ ئازاده به دل بو خوی بی ، نه ئاغا بی ، نه بهردهستی کهسی

رۆزى و تەمەنت پتر بكەى ، ناتوانى بۆ زۆر و كەمىش پەرۆش و سەگەردانى زۆر دەستەوەسانىت و بزۆزىشى بە دەم ئاواتى دلت لە مىو بكەى نازانى

نهیخوّی و نهیوّشی ، ئهدی بوّ چیت کوّشی ؟ سهرقالّی ! شهو و روّژ دهکری و دهفروّشی لیّو تهرکه به مهی ، لیّوی کچوّلیّک بمژه ریّر گل ههر دهبی ، پهروّشی یان دلخوّشی

بروات که به دنیایه له تهکمابه دهمی بروانه له گۆرسان و رامینه کهمی میرووله که کیشهوهی دهکهن لیر و لهوی ههر یهک له دهمی دایه گلی خونچه دهمی

دهستم که برویبایه خودا ئاسایی گهردوونی ترم دهخسته روو سانایی بهدبهختی بهشی نهزان و نامهردان با دلخوشیم دهدا بهرامبهری زانایی

مهیگیّر وهره!گا زهوی له پشته ، بهمه چی ؟ بادهم بدهیه جند و فریشته بهمه چی ؟ مهیخانهیهکم نیشان ده ، ئهوسا دنیا : مزگهوته ههمووی ، دیر و کهنشته، بهمه چی ؟

یان دهچمه بهههشت هۆری له دهورهم کۆ بی یان ئاگره جیکهم به چزه و بوسو بی جوانیک و مهی و نهی و بههاریک بو من چیم ناگهرهکه ، قهرزی بهههشت بو تو بی

دلبهر که بمان داتی مهییک و ماچی بهرمال و ردین به توونی ئاگر داچی دلته و له جهههندهمایی ، سا دهرکی بهههشت گیراوه به قور تازه کهسی تی ناچی

ئۆخەى كە نەما باوى خەيائى خاوى مەيگنرى دەبىنمەوە بە بادەى ئائى گنرەى رەمەزان بەربوو، ئەوا جنزن ھات دەم بننى لە دەم گا و كەران رامائى

مهیگیّر لهمه بروانه به سیلهی چاوی رابردوو ، نههاتوو ، له سهرت دهرباوی تاکهی خهمی زوو کوّچ دهکهم و دیّر هاتم ؟ مهی تیّکه وهخوّین درهنگ و زووی پی ناوی

مهیخۆرهوهکان ده وهرن و ساز دهین کۆری مهیگیّ وهره با دهفری شه پاب هه لیچوّ پی دهیزانی خودا روّژی بهری ، مهیخوّرین تیکی مهده ، زانستی خودا ناگوّری

مهی خوّرهوه نی و له ئیّمه هاتوویه گهمهی خوّشت به دزی ههزار دزی و حیزی دهکهی ؟ فیزمان به سهرا لیّ مهده مهستی ناکهی ههر کاریّ دهکهی ههزار کهرهت خوّزگه به مهی

جوانی به پهله و بهبی نهوهستان روّیی روّژگاری ژیان وهک شهوی مهستان روّیی ئهم ژینه که ههر دهمیّکی دنیای دیّنا داخم که بهبیّهووده له دهستمان روّیی

زستانی ژیانه وا قهلی مهرگه قری پیری ملهیهک بوو رهگی لاویمی بری بالداری جوانیم له لکی ئاواتم هاواره لهمن چ زوو به زوو نیشت و فری

رابرد تهمهنم ههموو به نافهرمانی نهینووکی دلم له چهوتی ژهنگی هانی هیشتا به هومیدی بهزهییم چون ههرگیز پیم وا نهبوو دوانی ، ههر به تاکم زانی

فەرمووتە عەزابم ھەيە ترسولى بى بى لەم گفتە دەبى ئەوى بترسى كى بى ؟ تۆ رەحمەتى، لە كوى بى ، عەزاب بىكارە ئەو جىيە كە بى تۆيە دەبى لە كوى بى ؟

چاوم که به گریانهوه بوو ، یار تاوی دهیروانی له ئهشکی من به گوشهی چاوی بهم چاکهیه له نیازی گهیشتم که ده لنی : تو چاکه بکه و بیبه ده ئاوی هاوی

بوولیّله که هات ، مهپرسه کهنگیی ساله مهی فرکه له خوریّنی به تاس ، به پیاله شیخ وازی له ههنگویّن و گهزوّیه و من مهی مهی تاله دهبی ههق بی ، دهلیّن : ههق تاله

شیخ ویستی له دهردی یار و مهی چا بمهوه بو ژینی له پاش مهرگ ئهشی پا بمهوه نازانی که بوچ هوگری یار و بادهم ؟ پیم خوشه له حهشریش دهگهلی رابمهوه

گۆیا له بهههشت مشه و فشهی خوراکه هوری و کور و ههنگوین و شهرابی پاکه بوم تیکه بهیادی کونه قهرزان مهیگیر ئهم دهنگی دههوله تا له دوور بی خوشه

لیّم بوّته مه ته ن به هه شته، جیّگهی حووره هه نگویّن و که ره و شیر و مهی و کافووره با ئیّمه به مهی لیّره به هه شتی ساز ده ین تا پیاوی هه ژار ده گاته به غدا ، دووره

شووشهی مهیهکهت بۆچی پژاندم خوایه ؟ وهک شووشه، نهشه و دلت شکاندم خوایه ؟ مهیخوره منم کهچی یهکی تر دهگری ! بمبووره له پهرده دا گهیاندم خوایه

دنیایه له (کهو) ده ، بی گوناهیکی نیه کهس بی هه له نه زهوییه من کرده خراپ و توش خراپهم توش کهی جیاوازی له نیوان من و تو ، خوایه چی یه ؟

له کهو ده = له بێژنگ ده

بهخشین ، له گوناه و ههنه چاو پوشینه تو چون ههرهشهت به ئاگری پر تینه بم بهخشی به نویژانهوه کهسمان له کهسه به گوناههوه بم بهخشه دهنیم بهخشینه

مەيخۆر كە نەبن كاول دەبن مەيخانە خوينى دە ھەزار تۆبە لە گەردنمانە بەخشىن چ دەكا ئەگەر گوناھبار نەبى ؟ لە گوناھەوە بەخشىن و بەزەى خوا جوانە

ههر رییه بریم گشتی هه له و لارییه وا دیمه پهنات باری گوناهم بییه بم بهیته بهههشت ئهگهر به نویژ و روژوو سهودایه ، ئیتر بهخششهکهت له کوئیه ؟

کی روزی بهری قوری منی شیّلاوه ؟ کولکه و مهرهزم به کام تهشی رییسراوه ؟ کارم که یهکی نهگرت و لیّم نالوّزا سووچم چییه؟ لای خوّتهوه ههلییّچراوه

ئهی تهکیهنشین شیخی به سوّره و توّره پیّت وا نهبی ههر مهستی یه ، کارم زوّره من خویّنی تری دهمژم و تو خویّنی ههژار جوابم دهرهوه کییه پتر خویّن خوّره ؟!

دهروییش وهره ئهم حاو و حوهت بی خیره دهم بهستهی و توزاوی وهکوو گاگیره خوا چاوی له دهستت نییه روزووی بدهیهی زیانیکی که پیّی داوی به مهی بسپیره

دنیا به دهسی دهسته کهر و گاییکه ههر جاشهکهره: وهزیر و پاشاییکه دیندار به کهسی دهنین نهزان و گیژه همرکهس که دهنین کافره زاناییکه

خوینتانی مه ای ایس و په شم و جبه وه نهم و جبه وه نهم و خبه وه نهم و قلم ایم و نهم و خبه وه و کرد و شکی ده بی به ده سته چیله ی ناگر فه رموو و ه ره مهیخانه ده می ته و ببه وه

وا چاخی گوله و دار و دهوهن گول پوشه دهرویش وهره بهر! وهرگره مهی بینوشه بروانه له گول به ئهقلی تو پی دهکهنی بو بیری جهههندهم ، دل و رووت ناخوشه

ههر کهس که تهواوه ناتهواوی ماله کی خیوی کولاو و کاله بو خوی کاله خوینتاله ههتا ملان له ناو شیرنایی کی رووگهش و خوین شیرنه ژینی تاله

خوینتالت دهوی ائیسکی گرانت گهرهکه ا بو تهکیه بچو که دهرد و ژانت گهرهکه مهیخانهیه جیی لیو بهبزه و رووخوشان مهیگیری ببینه گهر ژیانت گهرهکه

خاییام که سهرت گهرمه به مهی دلخوش به دهس لهملی کچولهیهک دهکهی دلخوش به دوا روژی ههموو شتیک نهبوونه و چوونه وای دابنی ههر نهبووی ، که ههی دلخوش به

گاییکه له عاسمان و ناوی کوّیه گاییکه ده لیّن هه لگهر ههرد و بوّیه سهیری کهرهگهل بکهی له ناو ئهم جووته گهر ژیر و بهبیری سهیری خوّش بو توّیه

رۆيين و زهمان پهشيو و ئالۆزاوه سهد گهوههر و دور يهكيكى لئ نهسماوه داخى به دلم ههزار وشه و بيرى چاک كهر بوونهته لهمپهر و نهبيرراو ماوه

ئهی خوایه له کارت سهری زانا گیژه شیرنایی دهنی یه دهم ؛ ده لیی مهی چیژه خوّت جوانی دروست دهکهی ، ده لیی مهی بینه پیالیکی پراوه، لاری که و مهیریژه

دیم پیری له مهیخانه سهری دهخولاوه ناترسی ؟ وتم ، که بمری ؟ چت بوّم ماوه؟! فهرمووی وهره پیّداکه، گهلیّ وهک من و توّ روّیشتن و کهس نههاتهوه لهو لاوه

لهم ریکه دریزه که مهرگی ناوه کی هاتهوه ؟ کی هاتهوه باس و خهبهری هیناوه ؟ وهستان له دوو رییانی نیازی پر و پووچ بیهوودهیه ، ههرچی چوو نههاته دواوه

خشت پێژی ههتا کهنگێ به سهر دهریاوه ئاخ چهنده رقم له بت پهرس ههڵساوه! کابرای که دهڵێ دهچته جهههندهم خهییام چۆن زانی؟ چ دێوێک خهبهری یێ داوه!؟

دوو روویی بهسه ، روو دهکهمه مهیخانه ئهم ریشی سپی به مهی برهنگی جوانه پیوانی تهمهن گهیشته حهفتا تا کهی خوم ههر وهکوو ههم نیشان نهدهم ، شیتانه ؟

مهی تیکه! ههرایه! پیم ده لین بی دینه چون رهنگی بهرم؟ پهروم له ههش دا شینه بهرماله گوناهبارهکهشم وا شر بوو هه لناگری تهقه ل به باری بیکهین یینه

مهیگیّر وهره بوّم تیّکه دلّم زوّر تهنگه کی باشه ؟ ههموو کهس ده روو و سهد رهنگه ! با مهی بپهرستین و ئیتر واز بیّنین تا وابی موسلّمانهتی شهرم و نهنگه

مەيگێڕ بە سەرت پردى سيراتيش كەڵەكە سەيرانى بەھەشت سەيرى دوو چاوى بەڵەكە زۆرم لە خودا ويست و كەميشى نەگەيى ھەر تۆبەيە دەمداتى ئەويش نەم گەرەكە

خو دووره کتیب بگره ، گهمهی منداله ژیر بیری له سهر شهراب و لیوی ئاله هوشت بی ههتا خوینی نهرژتووی گهردوون تو خوینی کچی رهزان بریژه پیاله

تازهم که به کهونه مهی ، جیهانیش کهونه زوّر لاش و سهری تیّوه درا ئهم تهونه چوّن هاتی؟ چلوّن دهچی ؟ چلوّن بووی و دهبی ؟ خهو دات نهگری وهکوو خهیاڵ و خهونه

لهم بیره که چین نهینی پشتی پهرده ههر بیرهوهری کاس و بهداخ و دهرده ئهفسانهیهکی دوور و دریّژ و بی بن دهستی بهره بو پیاله، دهست لهو بهرده

چم بیستووه لهم جیهانه یان چم دیوه زانیومه چییه ، هیچ نهبی نیوه و نیوه مردن چیه؟ ههرچی دهکهم و دهکرینم شیواوم و سهر نابهمه دهر لهو شیوه

لهم هاتنه بیهوودهیه بیرم شاشه سهرباری خهمان بیر و خهمی ئهولاشه مهیگیر وهره قوّل ههلکه گلینهت بینه خهم چلکی دله، به مهی بشورین باشه

بی دلبهر و مهی تهمهن بهسهر چوون هیچه بی رهنگی مهی و دهنگی بلور ، بوون هیچه ئازا و به دلخوشی بژی چهند روزیک رابویره ، له هیچ بیر مهکهوه ، گهردوون هیچه

مهیگیّر وهره بوّم تیّکه ئهوا نیوه شهوه بهس بیری له مزگهوت و کهنشتان بکهوه دلّتهنگی جهههندهمی و به ئاواتی بهههشت؟ دایناوه خودا کویّندهری. بهس لیّکی دهوه

دلّتهنگی مهرگ نابی ئهوهی لیّزانه ئهم مانهوهمان وچانی راگویّزانه تیّر سهیری گولّت نهکردووه بوویتهوه گلّ له شویّن گولّه نهوروّزه گهلاریّزانه

زستانه ههتا روو دهکهمه مهیخانه ههر لاسکی گوله و له دهوری ئاگردانه وهدیاره نهیاری جوان و رووخوشه جیهان تولهی دهمی پیکهنینه ئهم سووتانه!!

ئهم هاتن و چوونی ئیمه چی لهدوایه؟ کیی وا ههیه لهم گلوّله ههلکا تایه؟ ئهو لاشه ههموو دهکهونه ئاورگی نهمان سووتمانی وههام نهدیوه ، دووکهل نایه!

ههرچێکی ههڵێ ، بهشی له ئاوا بوونه سهرکهوتنی ههوراز و بهرهوژێر چوونه شین بووی له زهوی ، پێ دهگهی و دهت هێڕێ ئاشێره خودا و ئاشهکهشی گهردوونه

ئهم کۆنه سهراوپهرده که دنیای ناوه شایی له بهریّک ، شینه له پیّنسهد لاوه ئهم خوانچهیه بهرماوی ههزار جهمشیده گۆره و گهلی بارامی تیا نیّژراوه

ههر بینه و بهره و ، هه لخول و هاتوچویه گوی هه لخه ههموو ده نگی بری و روزرویه خهرمانی ژیانه سووره ، گهردوون سهرکار رو کردن و پیوانی مهیه لهو کویه

ههر خاکی ههیه خوّلی لهشی یارانه ههر چاو و دلّی دلبهر و دلّدارانه وهک ئاو که ههور خوّل و گلیش ههلبگری تا روّژی حهشر تهوژمی خویّن بارانه

ئهی خوایه چ بیوهفایه ئهم دنیایه دهرد و رک و کینه گشتی ههر لهو رایه بروانی له ناو دلّی رهشی خاکی رهشا زور گهوههری تیدایه که نرخی نایه

خاکی که له ژیر پی و پهلی شوانانه سنگ و مهمک و کولم و دهمی جوانانه ههر خشتی له کام قوژبنی دیواریکه یان شانی وهزیر یان سهری سولتانه

ههر سهوزه که تازه له دهم ئاوئ رواوه وهک تازه خهتی له لیوی لاوی رواوه ههنگاوی لهسهر شینکه بهپاریز دانی ئهو شینکه له خاکی مهستهچاوی رواوه

بۆ ئاوى شەوى گۆزە شكاويك لامە فرميسكى وشك نابنەوە بى ئارامە كەللەى سەرى شا و دەست و پەلى دەرويشە تىكەل بووە نازاندرى كامەى كامە ؟!

ئهم گۆزه که جێ ئاوی کرێکارێکه چاو و دڵی چهند وهزیر و خونکارێکه ههر پیاڵه مهیهک به دهستی سهرخوٚشێکه کهللهی سهر و مێشکی ژیر و وشیارێکه

ئهم بادهیه گیانه چۆته لاشهی پیانه وهک من به رواله جوان و ، ژینی تاله ئهم شووشهیهی که تو دهلیّی پیدهکهنی فرمیسکی ههژارانه له خوین دارماله

گەردوون مەيەكەى مەرگە، جيهان مەيخانە دەرخواردى دەدا ھەركەسى لىنى ميوانە بىنۆشە بە رووى خۆشەوە گەر نۆرەت ھات جەژنىكە شەيۆرىكى دەگەل يارانە

تا باخی گولّی بهخت و جوانیت لهبهره سهرخوّش به ، دلّت خوّش که ، چ وهختی کهسهره ؟ ئهو روّژی له دهس دهچی وهگیر نایهتهوه یهدی زهمانه دوژمنی قهستهسهره

پیشی من و توش روز و شهویک بوون ، کاکه گهردوون له گهرانا بوو وهکوو ئیستاکه لهم سهر زهوییه له ههر جی پی وهگویزی خول و گلی چهند چاو و دله ، ئهو خاکه

بیر کهم بتهنه ، رایه لهکهت بی پویه مهی رو که له کوویه ، چ رهوای رو رویه ئهمرو که به فیز و قوزی ، سوزی توزی با برده له ! ییت وابوو جیهان بو تویه ؟!

بایی مهبه به ژیان و کهمی رامینه زوری وهکوو تو ئیسته سهتی له شوینه دلخوش به ههتا ماوی ، مهرگ وا له کهمین تا توش نهرفینراوی بهشت برفینه

بێهوودهیه بهس له سهر مه خوٚ بنوێنه بگره و بکوژه ، کوٚ کهرهوه و بستێنه! سهرکاری مهرگ گهلێ له توٚ زوٚردارتر دهتکاته سهر و ، دهڵێ : بهشی من بێنه!

دهرد و خهمی من که هیشته نهبراوهتهوه خوّشی توّ که دهنگی له جیهان داوهتهوه ههر دووکی دهچیّ ، نه ئهو دهمیّنیّت و نه ئهم گهردوون له گهره و ههزار تهلّهی ناوهتهوه

دنیات به خهیالی خو له توربین ناوه زیرت ههیه ، عهرزت ههیه دیمه و ئاوه ئهو روزی مهرگ سهرت دهدا سهر به سهرین ههر دووگهزه خاک و توپیک جاوه

خۆ بەس بدە خەو كە ھۆش و بىرت پتەوە رابويرە ژيان بە مەى ئەگەر رۆژ و شەوە مردن كە براى گەورەيە بۆ خەو ھەر ديت ئەو كاتە لە ناو نوينى گلا تير بخەوە

> ههر دهرد و کوڵ و ژانه ژیانی ناوه تو بهفری گهلاوێژ و مهرگ وهک تاوه ئهو تاوه تیا ماوی مهتاوێوه به خهم کوا ئاوی ترێ ؟ هێمی جیهانیش ئاوه

هيّم = بناغه = ئهساس

راستت دەوى كاكە؟ لىم ببیسى چاكە جوانىكى پەياكە ، بادەيەك پىداكە خوا كارى جيهانى كرد و لىي بۆوە ئىتر لە سمىلى من و رىشى تۆ بى باكە

ئهم بوون و ژیانهی ههیه چۆن رووی داوه؟ ئهنجامی چیه و بۆچیه ، چی به دواوه ؟ هیچ کهس نهبووه و نیشه به راست بیزانی ههرکهس به خهیال شتیکی بۆ ههلداوه

لهم جهغزه که شوینی هاتوچوی ههموانه بی ژیر و سهره و دوور له پوان و سوانه کی زانی له کویوه هاتووه و کیوه دهچی هوزان و نهزان وهک یهکه: سهرگهردانه!

ههوساری به دهس خوّته خراپه و چاکه هوی خوّیهتی ههرکهس گهشه ، یان خهمناکه بیّچاره تره له توّههزار جار گهردوون بهس سووچ و ههنهت له سوکری گهردوون راکه

چاوم له لکی هومیده بوّم دانایه ئهی خوّرگه که داش دههات بهری ههبوایه زیندانه ژیانم دهرهتان نابینم ئالوّز و گری پوچکهیه ئهو ههودایه

چاوبهستی فهلهک دهستی بریم کویرانه خستمیه جهههندهمیک و ناوی ژیانه دهردی مه ، ئهگهر نههاتووان بیزانن روو ناکهنه ئهم خهیمه شرهی خهم خانه

بارانه دڵۆپێکی ڕژا دهریاوه خوڵێکه گهڕ و خولیه له بهر دهم باوه ئهم هاتنی ناو ژیان و چوونهت چوٚنه ؟ مێشوولهیهک و توٚزێ گهڕا و ، گهریاوه

وا باشه پهنا بهرینه بهر مهیخانه حهفتا و دوو میللهت بهمهچی شهریانه ؟ کهوتوونه بیابانی نهزانی ، بی ری کویرن ، له شهوی رهشان و خو لیکدانه!

ههر کاری دهکهم روزی بهری نووسراوه بو چاک و خراپ خوا قه لهمی لی داوه پرسیار و گوناهی کردهوهم بو له منه نووسراوه ، دهبی بیکهم ؛ ئیتر چی ماوه ؟

گەردوون چتە ؟ كى بى فەرە رووت لى ناوە تىر و تەسەلە و بەرىكى بر لە دراوە بى شىر سەر ئەنىنەوە ھەزاران زانا بىر بوورە ئەگەرچى بىرى ، بىرت خاوە

گهردوونی چهویّل ههر به چهپی سووراوه ههربوّیه ئهوی راسته تیا داماوه بروانه له هاوالهتی شووشه و پیاله خویّن کهوته نیّوانیان و لیّو به لیّو چهسپاوه

مهیگیْ وهره ئهم هوّشه بهکارم نایه مردن رهشهباییکه ، ژیانم کایه بوّم تیّکه له گوّزهی مهیهکهت ، هاکا دیت گوّزیک له گلّی منیش لهناو کلّ دایه

خوێناڵه خهم و دوژمنه ، خوٚی لێ ڵاده! خوٚشی له کهسێک لێو به بزه و دڵشاده مهیگێڕ وهره ههر ڕهنجێ له دنیا کێشام بهر باده! دهسا بمگهیه خوٚت و باده

کی رەنجی ژیان دەکیشی ئازایه کوره بارانی له زیندانی سەدەف دایه ، دوره پیاو بۆ خۆ بمینی مالی دنیاشی دهبی پیوانه هەلیک بهتاله زۆر جاری پره

زیّر گهرچی نه سهرمهیانی پیاوی ژیره بیّ دراو و ههژار له سهر زهوی یهخسیره دهس تهنگی یه وا وهنهوشه ملخوار و کزه گوڵ پیّدهکهنیّ ، له باخهلّی دا لیره

گوڵ یاخه دهکاتهوه بهرامبهر به شنه بولبول دڵی خوٚشه کهوتوٚته ئاواز و قنه تا توٚش و گوڵیش نهبوونه توٚزی بهر با مهی بینه له گوڵزاری بخهین بار و بنه

نازداره بههاره ، سهوزهیه ، دهم ئاوه کوا دهفر و پیاله مهی ؟ دلم تهنگاوه گهردوون گهلی وهک تو و منی سهد جار سهد جار به بیاله دروست کرد و له بهردی داوه

چاوجوان وهره لام، به خهم بلّی بهو لاوه لیّم هالّی ههتا داوی تهمهن نهپساوه نهوروّزه چهمهن سهوزه دهمی سهرخوّش بین تا سهوزه له سهر گوّرهکهمان نهرواوه!

پەنجەى گوڵى ڕوومەت گوڵەكەم، گوڵ چىنە؟! پەرژىنى بە گوڵ: گوڵ لە گوڵم پەرژىنە تا شىنكە لە گۆڕە با بە يەكتر شاد بىن داخوا چ دەمى لە دەورى گۆرمان شىنە!؟

بۆ دەردى دەروون و كوڵى دڵ مەى چاكە ھەر كووپە مەيە لە سەر زەوى دڵ پاكە لافاوى خەم و كەسەر كە دەورى لى داى مەيخانه: گەمێى نووحە ، بەلەز بۆى راكە

مهی بیرهوهری چاخی جوانی خوّمه هاوراز و گلهی روّژ و شهوانی خوّمه ئاله وهکوو چاوهکهم له دووری یاران تاله و بهلهزهت وهکوو ژیانی خوّمه

مردووی بهره مهیخانه روحی تیدایه ئهو بونی له مهی دی نهفهسی عیسایه دهرخونه که دهخریته سهری کووپهی مهی تاجی سهری سهد کاوس و جهم هیژایه

مهیگیْ وهره دهس مهگیْرهوه مهی بینه مهی ژینه له ناو لهش و له رهگدا خویّنه کی دیتی شتیک له ئاگر و ئاویشه ؟ مهی ئاوی ژیانی مهیه ، خهم سووتیّنه

خوّلی لهشهکهم به تایبهتی خرکهنهوه مهی لی بدهن و باشی تهر و بر کهنهوه خشتیکی بپیژن لهمه ، بهلکوو جاریک مهیخانه کهلینیکی بهمن پر کهنهوه

چیته له گهل ئهم جیهانه کهوتوویه مله ؟ بایی ، که دهلین بهختهوهره و جیکه زله ؟ کهم پال دهوه ، رهشمالی لهشت تیک دهتهپی ئهستوندهکی کرموله پهت و سنگی شله

رامان و کزی بهسه ، وهره مهی تیکه وهبزانه ههموو کاری جیهانت ریکه خوّت دانی له سهر پهلکه گولیک ئاونگی مهرگت به گزنگیکه ، تهمهن تاویکه

لهم خانه دوو دهرگانه که پیّت تی ناوه هاتووی به پهله و دهچیه دهری لهو لاوه ژینت به خهفهت بارییه مهرگیش سهربار پیّت وایه نهدوّراوی؟ خهیالّت خاوه

بش بووبی وهفا ، ئیسته وهجاخی کویره کی راسته لهوانی دیوته؟ یهک بژمیره ههر کووپه مهیه ههوالی دلپاکه و بهس بی فیله، مهترسه! خوتی پی بسپیره

مهیخانه دهگهل ههمدل و ههمدهم خوشه دهم بو دهم و دهستی بهری بو مهم خوشه زگ کووچه نییه ، له مهی جمهی بی دهم و زهم بو لهمیهری خهم ، دهم دهم و کهم کهم خوشه

دۆستێکی بهراستی خهمرهوێنمانه ، مهیه ئیتر ههموو دۆستایهتی دنیا گهمهیه چاخی گوڵ و یارێکی گوڵندام و مهیهک رابوێری به دڵ دهمێک ، ژیان ههر ئهمهیه

حهیفم له دلّی دی که بهبی سووتمانه دلّداری تیا نهکردووه هیّللانه ههر روّژی که بی دلبهر و بی دلّداری بی نرخه پر و پووچه زیانی ژیانه

پشکووتووه گوڵ ، چ دیمهنی شهنگی ههیه مهیگیپر وهره بوّم تیکه ، دلّم ژهنگی ههیه بهس بوّم بلّی چیروٚکی بهههشت و هوّری خیّو و جنه ، رهنگی نیه ههر دهنگی ههیه

وا جیّژنی بهراته و شهوی روّزی دانه سهرکاری خودا گهرمی گهز و پیّوانه مهیگیّر بهشی من وهرگره خوّم سهرخوّشم تا روّژی مهرگ جیّگهمه ئهم مهیخانه

پیرم و ئهوه تهی لهبیرمه ، ژینم تاله ههر خوزگه به پاره و ، گلهیی لهم ساله لهمنت کهوی مردن دهیهویّم ، های مهیگیّپ دواکوّچه دهفریام خه دوامین پیاله!

کۆتایی چوارخشتەكىيەكانی حەكیم عومەری خەییام

www.gagesh.com

كەرىم دانشيار